

Druga še večja nevarnost pretí otroku, stopivšemu v šolo. Šolske sobe so često temne in zatóhle; svetloba dostikrat ne prihaja od prave strani. Učna soba bodi svetla; svetloba ne padaj naravnost v okó; najbolje, ako prihaja od leve strani. Stene ne smejo biti pobeljene, nego sivkasto ali modrikasto pobarvane. Šolska deska, v katero se mora učenčevo okó toli često ozirati, naj se ne leščí. Klopí so tudi ponajveč takó narejene, da je razdalja med glavo in učno knjigo premajhna.

Dorastajoči otroci imajo jako čutno okó. In vender je otroško okó najbolj izpostavljeno kvarnim vplivom. Zató ni čudo, da je v srednjih šolah malone tretjina učencev kratkovidna. Temu so poleg navadnih razlogov še razni vzroki. Knjige in pisanja se navadno drže preblizu očém. Tisek v knjigah, osobito na zemljevidih, često je zeló droben. In kolikrat si kvari učenec očí, čitajoč v mraku ali pa pri brleči svetilki. Sósebnó kvaren je vsak krvni navál proti glavi; le-tó je, kakor smo omenili že góri, jeden bistvenih vzrokov kratkovidnosti. Paziti je torej treba, da se učenci ne drže presključeni.

Zlasti opasna za okó je prehuda svetloba. Ako bi delj časa gledali v solnce, otrpne nam mréžnica. Slabo je tudi gledati svetle in sijajne stvari, n. pr. sneženo pokrajino, ako sije solnce nánjo. Takisto brezpametno je na solnci čitati ali pisati. Pekárji, kovači i. t. d. so v starosti slabega vida, ker morajo neprestano gledati v ogenj.

(Konec prihodnjích) *

Tožno jézero.

Jézero tožno v dolini	Tisočkrat nágne sočutno
K nebu obrača okó,	Nánj se do tèmnih valóv,
Tèmno obrobja zelenje,	Veter ga téši krilati
Gozda je senči drevó.	V pišu od górskih lesóv.
V jézero tožno dolinsko	Solnce se v njem pozreali,
Potník zamaknjen strmím :	Z lica odgrinja mu mrak,
Vrba žalújka na bregu	Zvezde zazíbljejo svetle
V žalost zagrinja se ž njim,	Togo mu v spanec sladák ...

Potníka srčni bolesti
Pa ne drugúje níkdó,
Njega nemirne stopinje
Sámo prešteva — nebó ...

Slovén.

